

AMB ULLS DIFERENTS!

Fa temps que hi dono voltes, que hi penso: sovint sento comentaris i valoracions sobre persones en vida, per bé que amb motiu de la seva mort normalment se'n canvia el to, que es fa menys agressiu; també m'arriben comentaris ofensius quan escolto entrevistes o comentaris per la ràdio o la televisió; i ara cal afegir-hi les «piulades» i els blogs amb què es nodreixen les xarxes socials de comunicació. El cas és que, des de l'anonimat o no, molt sovint es fa una valoració molt parcial i sense objectivitat de les persones i dels fets. Fins al punt que és molt fàcil destruir la dignitat i honor d'una persona amb missatges que poden arribar a moltíssima gent. És ben simple posar a les xarxes una opinió, a vegades inventada o falsa, amb el desig de fer mal, de venjança, o senzillament de difondre una xafarderia, potser inventada.

Hi ha una dita popular: «La llengua no té ossos, però en trenca de molt grossos». La paraula escrita a les xarxes es pot convertir en una arma que no fereix o mata materialment, però sí moralment i humanament.

Per això, desitjo remarcar i deixar constància que és del tot necessari que ens esforcem per contemplar la vida amb ulls diferents.

Podem contemplar els fets, les persones i els projectes des de diverses perspectives. Sovint fixem la mirada en

allò que és negatiu, que va en contra de la convivència, que deshumanitza la persona, que remarca fragilitats, incoherències i pecats... perquè allò que és cridaner i singular es converteix en notícia. La

«Tota persona té sempre unes dimensions positives que cal descobrir i contemplar»

dita ho expressa: en un bosc fa més soroll un arbre que cau que milers que creixen en el silenci. Molt sovint ens fixem només en l'arbre que cau, ho comentem i ens deixem portar per aquest fet.

Tanmateix, la persona no ha de ser només considerada per les seves circumstàncies i actituds més negatives. Tota persona té sempre unes dimensions positives que cal descobrir i contemplar. A més, cada persona té una història, sovint no coneguda, que ha marcat la seva vida

i les seves reaccions. Els nostres judicis sempre seran parcials, perquè es referiran a algunes actituds o fets, però no a tota la persona i a la seva vida en conjunt.

Penso en col·lectius, institucions, projectes, realitzacions... que humanitzen la nostra societat i que són una gran demostració que l'amor fet servei no s'esgota de cap manera i es renova cada dia, però que per algun fet o actitud d'alguns dels seus membres són vituperades sense objectivitat. Sí, penso en l'Església, però alhora penso també en associacions de servei, patronats, i fins i tot en partits polítics.

Així, doncs, hem de deixar de ser crítics? Hem de renunciar a la llibertat d'expressió? De cap manera, però ens cal fonamentar la crítica. Podem expressar-nos lliurement, però conscients que els altres tenen també dret al seu honor, a la seva dignitat i a la veritat, que hem de respectar quan opinem sobre les seves actuacions.

Per a nosaltres cristians, el model o referent és sempre Jesucrist, que actualitza i eixampla el manament de «no dir falsos testimonis ni mentir».

Ell va ser crític amb alguns col·lectius reclosos en la seva ideologia, defensors dels seus privilegis, tancats a la seva predicació i hostils a les seves obres i les seves paraules. Però, sempre i sobretot, Jesús fou misericordiós i just en la valoració dels pobres, dels pecadors, dels considerats indesitjables en aquella societat.

I no oblidem les seves paraules: «No judiqueu i no sereu judicats».

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DEL SETÈ DIUMENGE DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del primer llibre de Samuel, 26, 2.7-9.2-13.22-23

En aquells dies, Saül, amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a buscar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren adormit, ajagut al centre de tots. Tenia la llança clavada a terra vora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: «Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llançada. No en caldran pas dues». Però David contestà: «No el matis pas. Qui quedaria net de culpa si amb les meves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?».

Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia vora el capçal i se n'anaren. Ningú no ho veié, ni se n'adonà, ni es despertà.

Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros lluny, dalt de la muntanya. Els separava una bona distància.

David cridà: «Aquí tinc la llança del rei. Que vingui a buscar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de debò magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor».

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint, 15, 45-49

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ésser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dona vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el cos animal. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols: després serem semblants a l'home que és del cel.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc, 6, 17.27-38

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu be als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen. Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si heu fet bé als qui us en fan, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, qui us ho ha d'agrair?»

També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics. Heu de fer bé i prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagradats i amb els dolents.

Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu i Déu no us condemnarà. Absolueu i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres hauríeu fet».

Edita: Oficina de Comunicació del Bisbat de Girona
Adreça: Plaça del Vi, 2-17004 Girona - Tel.: 972 41 28 84 - www.bisbatgirona.cat
comunicacio@bisbatgirona.cat
Impressió: www.palahi.cat - DL Gi 117-1958.

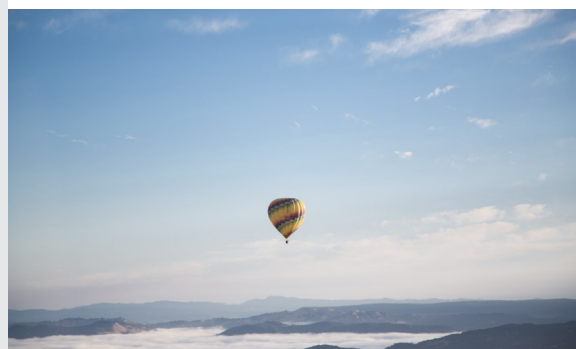
 bisbatgirona
 @bisbatgirona
 bisbatgirona

GUSPIRES D'EVANGELI

Estimeu els enemics!

En aquest passatge Lluc se'ns revela com un optimista antropològic: el manament de Jesús passa per la pedagogia de la pau. La paradoxa –com puc estimar aquells qui em volen mal?– ens situa en el rovell de l'ou del pla diví, segons ens explica el Tercer evangeli. Justament perquè l'enemic ho és en tant que ens separa una barrera psicològica: la por, la rancúnia, l'agressivitat... Només si som capaços de fer caure aquesta barrera s'acabarà esgotant l'espiral de violència que s'interposa entre nosaltres i podrà emergir el diàleg com a mètode privilegiat de convivència entre germans. Només llavors podrà lluir l'amor, que és l'ànima de la vida cristiana: sentint-nos estimats per Déu podrem estimar els altres, siguin qui siguin.

Joaquim Malé i Ribera

SALM 102

R. El Senyor és compassiu i benigne.

**Beneïx el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneïx el seu nom.
Beneïx el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis dels seus favors.**

**Ell et perdona les culpes i et guareix
de tota malaltia;
rescata de la mort la teva vida i et
sacia d'amor fascinant.**

**El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.
No ens castiga els pecats com
mereïem,
no ens paga com deuria les nostres
culpes.**

**Llença les nostres culpes lluny de
nosaltres com l'Orient és lluny de
l'Occident.
Com un pare s'apiada dels fills, el
Senyor s'apiada dels fidels.**

Mn. Edgar Jaulent

Nou prevere de la Diòcesi de Girona

Avui diumenge, 20 de febrer, el bisbe Francesc ordenarà de prevere Mn. Edgar Jaulent Martínez (Sant Feliu de Guíxols, 1975) en una cerimònia a la Catedral de Girona. Us oferim una entrevista feta a pocs dies de l'ordenació.

Com es prepara per rebre l'ordenació presbiteral?

Sempre he entès el camí de seguiment al Crist ressuscitat com un procés de pèrdua i de guany, de mort i de resurrecció, d'omplir-se i de deixar-se buidar, de caure i de tornar-se

a aixecar. Un viatge cap a la vida eterna. Ja fa anys que el meu bon dia és amb silenci davant del Senyor. La pregària a trenc d'alba és imprescindible, i ho és tot, unit a l'ajuda eucarística. Estic destinat a l'agrupament de parròquies d'Olot, i amb l'ajuda de Déu busco complir amb amor les tasques pastorals encomanades, tot i que la situació personal familiar i la pandèmia les ha modificades. Segueixo aprofundint en l'Esclat, el Magisteri... i el Missal Romà ha esdevingut un nou company de viatge. Els últims dies abans de l'ordenació els passaré d'exercicis espirituals amb la fraternitat caputxina d'Arenys de Mar.

Com valora l'experiència com a diaca al servei de les parròquies d'Olot?

L'acollida –tant del rector, Mn. Pere Domènech, com de la comunitat de preveres, la de diaques i la resta de fidels– no té cap altre nom: una gran família. De la mà de santa Maria, de la providència i la gràcia de Déu podria parlar dels millors moments de la meua vida, en un marc natural realment impressionant: la Garrotxa. Sincerament... i en una sola paraula: feliç!

Quins referents l'han marcat durant la seva etapa de formació com a seminarista?

Jesús, els seus apòstols, els seus deixebles i les dones que l'acompanyaven. Teològicament parlant, sant Pau de Tars, sant Agustí d'Hipona, sant Tomàs d'Aquino, sant Bonaventura de Bagnoregio, Sören Kierkegaard, Teilhard de Chardin i Yves Congard. Evidentment, les paraules, la naturalitat i la proximitat del papa Francesc són i seran per a mi moltes vegades llum en la fosca, rumb en la vocació. Evangeli, magisteri, teologia i Amor.

Com ha de ser el capellà, avui?

Cal anar a l'evangeli per entendre tota missió cristiana, per estimar Déu i la resta de la Creació. És acostant-nos al misteri del Crist com es descobreix el disseny d'amor, que Déu ens ofereix. Nombrosos pensadors aconsellen parlar d'allò que has viscut i reflexionat. Jo hi afegeixo que el primer i més important axioma és escoltar; només així podem parlar d'allò que resem i d'allò que vivim amb la màxima naturalitat, esperant, a la vegada, ser escoltats. Cal deixar-se estimar per estimar.

Els oratoris del Mont, una aturada en el camí

Els oratoris –també anomenats padrons, en el cas que ens ocupa– són les columnes o pilars de pedra que trobem en diferents indrets damunt dels quals, en forma d'una austera capelleta, s'amaga una imatge d'una marededéu, un sant o, també, una simple creu metàl·lica. Al llarg dels anys han estat una mostra de la fe del poble senzill. Tenen un origen molt antic, i els trobem mencionats en l'Antic Testament com a memorial a Déu.

Precisament, els oratoris formen part del lema espiritual que cada any posa en marxa el Patronat del Santuari de la Mare de Déu del Mont per promoure aquest lloc de culte marià: «Els oratoris del Mont, una aturada en el camí». Se'ns convida a aturar-nos-hi, a fer silenci, una pregària i –com es llegeix en el tríptic promocional que s'ha editat– a «donar les gràcies per tanta bellesa». Com a mínim, el tríptic esmenta catorze oratoris. Des del Patronat es proposa restablir un petit oratori en un dels camins més antics que puguen al Mont: el de Beuda, que passa per Can Oliveres i que arriba a la Roca Pastora, i el qual havia fet Mn. Cinto Verdaguer el juliol de 1884 en la seva estada al Mont, on aprofità per escriure versos del poema *Canigó*.

Una quinzena de romeries de diferents pobles de la Garrotxa, l'Empordà i el Pla de l'Estany hi pujaran enguany. Per alguna cosa és considerada la «Reina de l'Empordà, la Senyora de la Garrotxa i la Pubilla del Pla de l'Estany». La primera serà la de Banyoles el diumenge 13 de març, en coincidència amb la festa de sant Bernat Menthon, patró dels alpinistes.

Àngel Rodríguez Vilagran

AGENDA

— DIUMENGE, 20 DE FEBRER

Ordenació presbiteral de Mn. Edgar Jaulent. A les 5 de la tarda a la Catedral de Girona. Presidirà el bisbe Francesc.

A la llibreria diocesana Casa Carles de Girona hi trobareu un ampli ventall de llibres de teologia, d'espiritualitat, de religió en general i altres materials de suport per a les classes de religió, la catequesi i la litúrgia

Plaça del Vi, 2, baixos, de Girona.
972 41 28 78.
llibreria@bisbatgirona.cat

«Església Viva» al Ripollès

El programa de ràdio diocesà «Església Viva» es pot escoltar també, des de fa un temps, a través de les emissores Live FM (98.7 FM) –que emet per a Campdevànol i Ripoll–, Ràdio Pardines (107.1 FM) i Ràdio Toses (107.7 FM). Totes el programen els diumenges a dos quarts de 8 del matí.

Segueix-nos a les xarxes socials!

FACEBOOK

INSTAGRAM

TWITTER

@bisbatgirona

SANTORAL I LECTURES

Diumenge setè de durant l'any, 20 de febrer de 2022. Bt. Maurici Proeta (+ 1546), nascut a Castelló d'Empúries. Patró dels tintorers i del món de la bugaderia. Sts. Francesc i Jacinta Marto, vidents de la Mare de Déu a Fàtima. **Lectures:** 1S 26, 2.7-9-12-13.22-23 / SI 102 / 1C 15, 45-49 / Lc 6, 27-38.

Dilluns, 21. St. Pere Damià (+ 1072), bisbe i doctor de l'Església. **Lectures:** Jm 3, 13-18 / SI 18 / Mc 9, 14-19.

Dimarts, 22. Festa de la Càtedra de Sant Pere Apòstol. Sta. Margarida de Cortona (+ 1297), penitent. **Lectures:** 1Pe 5, 1-4 / SI 22 / Mt 16, 13-19.

Dimecres, 23. St. Policarp (+ 115), deixeble de l'apòstol sant Joan, bisbe d'Esmirna (Turquia) i màrtir. Pare de l'Església. Sta. Maria d'Astorga (s. III), verge i màrtir. **Lectures:** Jm 4, 13-17 / SI 48 / Mc 9, 38-40.

Dijous, 24. St. Modest (+ 480), bisbe de Trèveris. Sta. Primitiva, màrtir a Roma en els primers segles del cristianisme. **Lectures:** Jm 5, 1-6 / SI 48 / Mc 9, 41-50.

Divendres, 25. St. Nèstor (+ 250), bisbe màrtir de Maguidos (Turquia). St. Lluís de Versiglia, bisbe, i Calixte Caravario, màrtirs a Xina el 1930. **Lectures:** Jm 5, 9-12 / SI 102 / Mc 10, 1-12.

Dissabte, 26. Sta. Paula Montal (+ 1889), nascuda a Arenys de Mar. Fundadora de les Religioses de les Escolles Pies (Escolàpies). St. Alexandre (+ 250), bisbe d'Alexandria. **Lectures:** Jm 5, 13-20 / SI 140 / Mc 10, 13-16.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, de la festa. *Te Deum*. Dilluns, de la fèria o de la memòria. Dimarts, de la festa. Dimecres, del propi. Dijous i divendres, de la fèria. Dissabte, pròpia del dissabte.

APUNTS

5 de març: Trobada amb el cardenal Tagle a Barcelona

El cap de setmana del 5 i 6 de març, Barcelona rebrà la visita de l'arquebisbe emèrit de Manila, president de Caritas Internationalis i prefecte de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, el cardenal Luis Antonio Tagle. El dissabte 5 a les 10.30 h tindrà lloc la trobada «Acollir i acompanyar en un món canviant» a l'Auditori Fòrum de Barcelona. Organitzada conjuntament pel Secretariat de Pastoral amb Joves, Càritas Catalunya, i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, la trobada està dirigida especialment a mestres i professors, voluntaris, catequistes i acompanyants de joves.

Des de Càritas Diocesana de Girona s'organitzen autocars per poder assistir a l'acte: sortides a les 7.30 h des d'Olot i a les 8 h des de Girona i Lloret de Mar. Més informació i inscripcions: 972 20 49 80 i voluntariat@caritasgirona.cat.

El Papa demana pregar per les dones religioses i consagrades

«Preguem per les dones religioses i consagrades, agraint-los la seva missió i valentia, perquè segueixin trobant noves respostes davant dels reptes del temps actual. Gràcies pel que són, pel que fan i per com ho fan». Aquesta és la intenció del papa Francesc per a aquest mes de febrer, que difon la Xarxa Mundial d'Oració del Papa a través de la iniciativa multimèdia «El Vídeo del Papa».

«L'Església no es pot entendre sense elles», afirma el pontífex, i les anima a «discernir i a triar el que convé per a la seva missió davant dels reptes del món que estem vivint». «Les exhorto a continuar treballant i a fer incidència en els pobres, en els marginats, en tots els que estan esclavitzats pels traficants; especialment els demano que facin incidència en això», remarca.

